

PASEN VOOR ZONSOPGANG

Een tafereel van de menselijke evolutie

[Klik hier](#) voor een bewegende impressie

Een eerste noodzakelijke stap op het pad van de astrofisie is het kweken van verwondering bij het beschouwen of bekijken van de sterrenhemel. Ik zou het gevoel zelfs omschrijven als "heilig ontzag" wanneer ik naar de hemelen staar. Ze zijn waarlijk een glimp van Sophia, als we de sluier kunnen optillen om Haar te ontmoeten. Hoewel Zij zwijgt, wordt Zij door onze ontwikkeling van spirituele kennis gewekt tot nieuw leven in ons. Dit nieuwe leven kan beginnen met imaginatie, waardoor een uiterlijke afbeelding een levend beeld van goddelijk wezen kan worden. Als we naar de sterren kijken, zien we natuurlijk beelden, of zoals Steiner ze noemde, kunstwerken, maar het is natuurlijk onze geestelijke taak om achter de beelden te zien naar de werkelijkheid van hun wezen. Waarlijk, de planeten en sterren zijn voor ons beelden van het zijn. In zekere zin is het misschien moeilijker om een relatie met de sterren te vinden, omdat ze zo "daarbuiten" zijn. Maar aan de andere kant, omdat ze "daarbuiten" zijn, is onze zintuiglijke binding eraan verzwakt en benaderen ze, juist door hun "afstand", meer het rijk van het denken. Als we dat denken dan uit de abstractie en natuurlijk het mechanistische beeld van de kosmos kunnen lichten, kan het misschien gemakkelijker een beeld, zelfs een ervaring, van het zijn worden. Dit zijn mijn gedachten als ik op Paasmorgen en de dagen daarna de dageraad in ogen-schouw neem. Als u een onbelemmerd oostelijk uitzicht hebt en voor zonsopgang kunt opstaan, moedig ik u aan het geschenk van de sterrenhemel aan de ochtend-hemel in uw gevoelshart en uw denken op te nemen voor het begin van de nieuwe zonnedag en het nieuwe Paasjaar.

Op paaszondag voor zonsopgang naar buiten gaan is altijd een bijzonder moment om stil te staan bij het oorspronkelijke paasfeest, toen de vrouwen voor zonsopgang naar het graf gingen om te constateren dat de steen was verwijderd. Daarbij ook de eerste ontmoeting van Maria Magdalena met de Opgestane, die zij aanzag voor de tuinman totdat Hij haar naam noemde. Deze Pasen, uit deze stemming, kunnen we nu ook naar het oosten kijken en de een na de ander zien opstijgen aan de horizon, Jupiter dichtbij de horizon, dan Venus, dan Mars, dan Saturnus. Een zeldzaam schouwspel om te zien. Jupiter staat misschien nog een beetje in het nieuwe licht van de komende zonsopgang, dus niet zo helder als hij later in de week zal zijn. Venus en Mars zullen duidelijk te zien zijn en Saturnus, hoewel niet zo helder, ook...allemaal in dezelfde lijn van een boog. (Zie afbeelding hierboven) De beste waarneming zal rond 20 april zijn als de zon verder is opgeschoven. Dan, van 24 tot 27 april, zal de afnemende maan, die opkwam als volle maan enkele uren voor deze Paaszonsopgang op heilige Zaterdag, zich bij hen voegen, en elk van hen passeren voordat ze de zon ontmoet als nieuwe maan. Ook, hoewel niet zichtbaar, vergeet niet dat Jupiter nu conjunct Neptunus staat ([zie mijn laatste artikel](#)).

In de vroege ochtenduren zien we een soort van processie boven de horizon opkomen tussen Saturnus om ongeveer 3:45 uur, dan Mars om ongeveer 4:15 uur, Venus om 4:30 uur, en Jupiter om 5:00 uur, totdat de Paazon om ongeveer 6:15 uur de nieuwe dag begint. Een voor een stellen ze zich aan ons voor, waarbij het volledige tafereel zichtbaar is voordat het daglicht aanbreekt. Het mooie van de sterren is dat, hoewel we allemaal de zonsopgang op verschillende tijden meemaken, afhankelijk van onze locatie als die naar het oosten draait in de richting van de zon, deze ervaring van deze planeten vóór zonsopgang voor ieder van ons geldt, ongeacht waar we ons bevinden op aarde.

Dit is een diep ontroerende planetaire verbeelding op deze Paasmorgen. Men zou de zichtbare planeet zelf moeten zien als slechts een aanwijzer voor de aardse mensheid, een indicator, die ons vertelt over die hele sfeer van planetair zijn. Op deze afbeelding is het alsof de kosmos ons het verhaal van ons hele verleden en onze hele toekomst voorstelt, uitgespreid in deze eenvoudige opstelling. Het is een tafereel van evolutie, misschien als een uitdaging of een vraag of een herinnering aan ons van waar we gekomen zijn en tot waar we gaan, juist vanwege deze Paasmorgen-daad van de Christus. Het is een beetje zoals wanneer we misschien onze biografie overdenken... waar we vandaan komen en waar we heen hopen te gaan... vóór een belangrijke levensgebeurtenis of beslissing.

Saturnus en Mars zijn onze beelden van het verleden, vanwaar we gekomen zijn. Saturnus herinnert ons aan onze oorsprong, de goddelijke schepping door de hoogste wezens om onze menselijke reis op het Oude Saturnus te beginnen. Saturnus herinnert ons aan de Vader en het grote plan voor de mensheid, geboren uit opoffering en begonnen uit liefde. Vervolgens is er rode Mars, de sfeer die de herinnering aan onze afdaling in zich draagt. Het bevat de herinnering aan de evolutie van de Oude Maan, die het verhaal is van onze astrale aard, de grote opstand van Lucifer en de strijd met de zonnekrachten en onze dubbele aard die culmineerde in de hereniging van de Oude Maan en de zon. Mars bevat ook onze verdere afdaling, tijdens de aarde evolutie, diep in de materie door de hernieuwde activiteit van Lucifer in onze astrale

natuur zoals herinnerd in het verhaal van Genesis. De sfeer van Mars is die sfeer die de archetypen van de fysieke wereld bevat. Het is die sfeer die onze confrontatie met en omgang met het materiële aardse vergemakkelijkt, die ons ook leidt naar onze afscheiding van het Goddelijke in individuatie en vrijheid. Als Mars-mensen roepen wij uit: "Ik ben dat niet! Ik ben Mezelf!" Dit Mars-aspect van onze hele aardse evolutie tot nu toe kan worden gezien als ver voorbij zijn doel in wat we kunnen zien in een soort hypermaterialisme in onze tijd.

Dan hebben we in ons tafereel de sferen die naar de toekomst wijzen. Als we naar de horizon bewegen, komen we eerst Venus tegen. In mijn laatste artikel ben ik dieper ingegaan op deze relatie tussen Mars en Venus. In Venus vinden we zowel het verhaal van de verlossing van Lucifer en de oude mysteriën als de basis van de nieuwe Christelijke Mysteriën. De gevolgen van de Paasdaad hebben de mogelijkheid voor de mens gebracht om het Venuspad van agape, of goddelijke liefde en hereniging met de goddelijke wereld van zijn, te vervullen. Venus wordt dan gevolgd door Jupiter net boven de horizon die ons wijst naar de verre toekomst die ons leidt naar onze volgende grote fase van evolutie, wanneer de evolutie van de aarde voltooid zal zijn en materie niet langer een deel van ons verhaal zal zijn. Dit is de toestand die in de esoterie 'de toekomstige Jupiter' wordt genoemd. Het is het Nieuwe Jeruzalem dat in de Apocalyps van Johannes wordt beschreven.

Dan komt de Paaszon op en deze sterren vervagen uit ons gezichtsveld, maar blijven als klinkende beelden in onze ziel, als een krachtige contemplatie van de diepgaande transformatie en geboorte van het nieuwe uit deze Daad op deze dag, die steeds buiten ruimte en tijd plaatsvindt. Wij overdenken de Vaderlijke offerdaden op het oude Saturnus en onze reis in afscheiding en individuatie in Mars, naar onze hereniging met de Goddelijke Wil door liefde, in Venus, leidend naar het toekomstige Nieuwe Jeruzalem, op Jupiter. Op deze manier kan een eenvoudige reeks van vier sterren (planeten) aan de hemel op Paasmorgen machtige vergezichten van ons mens-zijn openen, ons verruimen en ons inspireren om te streven naar de kracht van de ware IK BEN, de Christus, in ons, opdat wij onze kosmische doelen kunnen vervullen.

Jonathan Hilton
4/16/2022
www.astrosophy.com